

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Paa Klippeøen

Citation: Rode, Helge: "Paa Klippeøen", i Rode, Helge: *Hvide Blomster. Digte*, 1892, s. 26.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_01-shoot-workid56252/facsimile.pdf (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Hvide Blomster. Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Paa Klippeøen.

Bare Hav, Himmel og Sten!
Ingen Busk, intet Træ,
intet levende Kræ,
intet nyt, der ej har Historie,
Aarmillionernes Glorie.
Intet Pulsslag, der banker og hamrer,
intet Blødløbs rindende Elv.
Intet stakket Liv, der sig klamrer
til Evighedernes Hvælv.

Min Fod er paa Klippen
den haarde og gamle,

— 27 —

mejslet af Tidernes Finger,
— kun sjelden tyngt
af levende Liv.
Hvem traadte vel sidst
paa den Sten, hvor jeg træder?

Maaske en Fugl, der fløj
— langt, langt bort.

Gammel, ærværdig
løfter Klippen sit Hoved,
sit graanende Hoved,
sit alvorlige Hoved
af Havet.

Ja, Havet er omkring mig,
Havet, som jeg elsker,
fordi det har sunget for svundne Slægter
sine tunge Sange.

Havet, som jeg elsker,
fordi det skal synge for ufødte Slægter
sine tunge Sange,
sine tunge, susende Sange.

O Hav! Naar dine brusende Bølger,
som sorte Løver med hvide Manker,
løfter deres Hoved
og vildt og klagende
brøler mod Himlen —,
da fyldes min Sjæl
af det stolte Sørgmod.

Over mig er Himlen,
Himlen, som jeg elsker,
Himlen, den ukendte,
Himlen, den fremmede,
som jeg elsker.

— 29 —

I dit evig seende Øje, o Himmel,
i dit store, drømmende Øje, o Himmel,
stirrer henrykket jeg ind.

Bare Hav, Himmel og Sten!
Intet Pulsslag, der banker og hamrer,
intet Blodløbs rindende Elv,
intet stakket Liv, der sig klamrer
til Evighedernes Hvælv.

— Aajo, aajo — jeg selv.

— ❦ —